

е билъ олтарьтъ. Въ онова време олтарьтъ не билъ преграденъ отъ другата часть на църквата съ високъ иконостасъ, както въ православнитѣ църкви днесъ, но само съ низка преграда отъ мраморни плочи, изработени съ украшения. Видѣхме много добре запазенитѣ основи на тази преграда. Близо до нея, къмъ срѣдата, е билъ издигнатъ амвона, отъ който българскитѣ пастири поучавали народа въ новата вѣра. Въ църквата има и единъ кладенецъ, който билъ въ връзка съ нѣкаква кръщелна. Въ първитѣ вѣкове на християнството се кръщавали възрастни хора и за това въ най-старитѣ християнски църкви има кръщелни.

Стенитѣ на църквата били облѣчени съ разнообразни мраморни плочки и колонитѣ завършвали съ хубави капители, различни по форма, защото били донесени тукъ отъ разни други постройки. Едно отъ най-голѣмитѣ украшения на църквата били колонитѣ, на които отбелязвали имената на превзетитѣ крепости и дѣлата на царетѣ. Порано тия колони стоели въ двореца и предъ него, а по-сетне ги поставяли въ църквата. Този обичай — да се поставятъ въ църквата колони съ надписи за славнитѣ дѣла на българитѣ — се запазилъ и много по-късно. Така, въ търновската църква св. Четиредесетъ мжченици има запазена една колона отъ Асѣня II за поменъ на клокотнишката битка въ 1230 г. Все въ тази църква има и една колона отъ времето на Омортага, която била пренесена вѣроятно отъ Плиска.

Кога сж построени всички тия постройки, и какъ, въпрѣки своя здравъ градежъ, сж се обърнали въ съсипни?